

جمعه 20 تیر 1399-18 ذی قعدة 1441-10 جولای 2020

حمله تاریخی آزادی خواهان و مشروطه طلبان برای تصرف تهران (1288ش)



حمله تاریخی آزادی خواهان و مشروطه طلبان برای تصرف تهران (1288ش)، با مرگ مظفرالدین شاه و روی کار آمدن فرزندش، محمدعلی شاه، وی علی رغم امضای فرمان مشروطه، از همان ابتدای امر با آن مخالفت می ورزید و به بهانه های مختلف درصدد از بین بردن آن بود. سرانجام وی به بهانه ترور ناموفق خود، مجلس شورای ملی را در دوم تیرماه 1287 ش به توپ بست و مجاهدان و مشروطه خواهان را سرکوب نمود. این عمل شورش های متعددی را در شهرهای گوناگون کشور برانگیخت و سرانجام مجاهدان تصمیم به فتح تهران و خلع محمد علی شاه از قدرت گرفتند. نخستین جنبشی که برای فتح تهران و برکناری محمدعلی شاه قاجار به عمل آمد از ناحیه محمد ولی خان تنکابنی سپهدار اعظم و یاران او بود. سردار اسعد بختیاری و معروف به صمصام السلطنه نیز پس از چندی به او ملحق شده و پس از مقداری درگیری با قوای دولتی، وارد تهران شدند. در تهران نیز مقداری زد و خورد روی داد و محمدعلی شاه که خود را در برابر آزادی خواهان و مشروطه طلبان ناتوان می دید به سفارت روس پناهنده شد. در همان روز با حضور فاتحان و نمایندگان مجلس جلسه ای فوق العاده در بهارستان منعقد شد و پس از خلع محمدعلی شاه از سلطنت، احمد میرزای ولیعهد را در 12 سالگی به شاهی برگزیدند.

در گذشت "ابن خلدون" مورخ بزرگ مسلمانان (808 ق)، عبدالرحمن بن محمد بن خلدون معروف به ابن خلدون ملقب به ولی الدین، از بزرگان و مشاهیر مورخین مسلمان، در اول رمضان سال 732 ق در تونس به دنیا آمد. وی از جوانی به کارهای دولتی پرداخت ولی پس از مدتی به واسطه ای بدگویی دیگران به زندان افتاد و از کارهای دربار فاصله گرفت. از آن پس به مطالعات علمی روی آورد و دست به تألیف کتاب زد. ابن خلدون در زمان خود در تاریخ نویسی مشهور بود اما اندیشه های وی در آن زمان بازتاب کافی نیافت و از قرن سیزدهم هجری قمری نام، آثار و افکار او، مطرح شد. مهم ترین اثر ابن خلدون، کتاب تاریخ او موسوم به "كتاب العبر و دیوان المبتدأ و الخبر في أيام العرب و العجم و البربر" در هفت جلد ضخیم به چاپ رسیده که جلد اول آن به عنوان مقدمه، در فلسفه تاریخ و اجتماع، شهره ای خاص و عام است. ابن خلدون را مخترع و پدیدآورنده ای علم عمران نیز گفته اند. سرانجام ابن خلدون در 76 سالگی در قاهره وفات یافت و در همان شهر به خاک سپرده شد.

جلت آیت الله "شیخ محمدحسین کاشف الغطاء" عالم بزرگ حمان اسلام (1373 ق)، علامه محمدحسین بن علی کاشف الغطاء نجفی، در سال 1294 قمری از خاندانی اهل علم و معروف به دانش و فضیلت در نجف اشرف متولد شد. ایشان مقدمات علوم را در زادگاه خویش خواند و آن گاه در حلقه ای درس دانشمندان بزرگ زمان خویش درآمد. آخوند ملا محمد کاظم خراسانی، حاج آقارضا همدانی، سید محمدکاظم یزدی، میرزا حسین نوری، میرزا محمدباقر اصطهباناتی و شیخ محمدرضا نجف آبادی از جمله اساتید وی بودند. کاشف الغطاء دارای استعدادی سرشار و ذکاوتی بسیار بود و در مدت کوتاهی توانست به مدارج عالی دست یابد و محل اعتماد مخصوص علمای حوزه ای نجف قرار گیرد. وی علاوه بر مقام علمی، در فن خطابه و سخنرانی نیز مقامی بس بلند داشت و سفرهای متعددی به کشورهای مختلف نموده و به هدایت مسلمین پرداخته است. آیت الله کاشف الغطاء حتی به کلیسا می رفت و ضمن سخنرانی، اشتباهات مبشرین مسیحی را روشن می ساخت. ایشان یک بار، پس از اقامه ای نماز جماعت در مسجدالاقصی در حضور 150 نماینده از کشورهای اسلامی و 2000 نمازگزار، سخنرانی مهمی ایراد کرد و مسلمانان را برای مبارزه با رژیم صهیونیستی تهییج نمود. بر اساس همین اندیشه های سیاسی بود که ایشان در غالب جنبش های آزادی بخش و ضد استعماری شرکت می جست. از این عالم بزرگوار بیش از 40 جلد تألیف و ترجمه به جای مانده است. که: تحریرالمجله (5 جلد)، وجیزه المسائل، المراجعات الیه (2 جلد) از آن جمله اند. معظم له پس از چند روز بیماری در 28 تیرماه 1334 ش در منطقه ای کرد کرمانشاه در 79 سالگی دارفانی را وداع گفت. پیکر مطهرش پس از تشییع به بغداد حمل و در وادی السلام نجف اشرف مدفون گردید. این جمله از ایشان است: "آمریکا برای ما، فقر، جهل و عقب افتادگی در ترقی و آبادی، زراعت و صنعت را می خواهد تا در برابرشان ذلیل و خاشع باشیم و به غارت منابع ثروتمان به وسیله ای آن ها راضی شویم". او در دیدار با سفیر آمریکا درباره ای اشغال فلسطین گفت: "قلب های ما از دست شما آمریکایی ها مجروح است. شما ضربه ای ناخواندانه ای به ما زدید که هرگز در برابر آن سکوت نخواهیم کرد".